

vende. At Amtsrådet i sin Almindelighed har udtalt sig for Bibeholdelsen af Amtstuen, kan jeg godt forstaa, thi jeg tror, at det i Reglen vil være Tilfældet, at vore Amtsråd for det Meste vilde udtale sig for at beholde saa mange Embedsmænd som muligt. Jeg maa altsaa paa Forslagsstillernes Vegne hævde, at efter Distriktets hele Beliggenhed og efter Beskaffenheden af Samfærselforholdene i Nordsjælland, vil det være i Befolkningens Interesse, at Amtstuen ikke bevares, og at altsaa Lovforslaget forandres. Dernæst har man en anden Grund, som utvivlsomt er den vigtigste for Finansministeren — hvilket den ogsaa i og for sig maa være — nemlig Hensynet til Embedets Lær og til Forretningernes omhyggelige Besjærgelse. Forslagsstillerne gaa ud fra, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at beholde de Forretninger, som Finansministeren har tiltænkt Amtstuen, samlede under Amtstuekontoret. Forretningerne dele sig i almindelige Skatter, Jordebogsafgifter og Skovkasjererindtægter. Med Hensyn til de sidste, da mene Forslagsstillerne, at det vil være heldigt for alle dem, der have med Skovkasjerere at gjøre, at der gennemføres en Ordning ved dette Amtstuekontor og ligeledes ved Frederiksborg Amtstuekontor, naar Ledighed indtræder, eller Overenskomst kan træffes, som er i Overensstemmelse med, hvad der er foregaaet alle andre Steder i Landet med Undtagelse af Kjøbenhavns Amt, Bornholms Amt og det Amt, som her er Tale om, og for dettes Vedkommende endda kun delvis, idet vi jo der have en privat Skovkasjerer. At Skovkasjererforretningerne besjærges imod et Honorar af dertil stiftede private Mænd, som bo paa bekendt beliggende Steder, hvor de kunne besjærges Udbetalinger og modtage Penge, vilde være bekendt ikke blot for Forstbetjentene med Hensyn til deres Lønning og Arbejderne med Hensyn til deres Lønning, men ogsaa for alle dem, der skulle erlægge Betaling. Altsaa det turde utvivlsomt ikke blive vanskeligt for en æret Finansminister, der var til Sinds at gaa den Vej, at finde Mænd, som vare særlig stiftede til saadanne Forretninger, for et passende Honorar. Med Hensyn til dette have Forslagsstillerne opstillet Forslag om at bevilge den høitærede Finansminister 3,600 Kr. til dette Niemed. Der er 6 Skovdistrikter under dette Amtsluedistrikt, og naar man saa tog 6 Skovkasjerere, vilde hver faae et Honorar af 600 Kr. for dette Arbejde, eller, hvis man kunde nøies med 3, f. Ex. 1 i Frederiksborg, 1 i Esrom og 1 i Helsingør, hver med 2 Distrikter, saa kunde hver faae et Honorar af 1,200 Kr. for dette Arbejde. Dette vil formentlig i hver Henseende blive tilfærdiggjort til Forretningernes omhyggelige Udførelse. Det vil i alt Fald være til Besparselse for Statskassen mod Ministerens Forslag og til Lettelse for dem, der have med Skovkasjereren at gjøre. Man kunde, idet man gik ind paa denne

Vej, samtidig gjøre de 3 Skovkasjerere til Stempelpapirsudselgere; det har været paa Bane tidligere, at det var ønskeligt, om vi fik flere, der forhandlede Stempelpapir, saalænge vi overhovedet skulle have denne i flere Henseender besynderlige Skat. Der blev da tilbage til Amtstuen de almindelige Skatter og Jordebogsafgifter. Det hele Beløb, der da vil blive tilbage til Kronborg Amtstue, vil udgjøre 344,000 Kr., regnede efter Indtagten for 1873—74, i Skatter og Jordebogsafgifter, men at opretholde et Amtstuekontor for Indtæring af 344,000 Kr. turde vel Alle erkende for ikke at være nødvendigt. Nu anføres der vel, at Frederiksborgs Amtstue-Forretninger have et meget betydeligt Omfang, og det skal erkendes. Men gjennemfører man efterhaanden efter Overenskomst med den nuværende Amtsforsvalter, hvis en saadan Overenskomst kan naas, samme Regel, da vil man ogsaa der i en meget væsentlig Grad formindste den Indtæring, som der findes. Det hele samlede Beløb for 1873—74 udgjør 682,000 Rd. Afgaa derfra Skovindtægter, 151,000 Rd., saa bliver der tilbage godt og vel $\frac{1}{2}$ Million Rd. eller 1 Million Kr. tilbage som Indtæring for denne Amtstue; lagt til det Øvrige vil dette altsaa give et samlet Beløb af 13—1400,000 Kr., hvilket ingenlunde er saa Meget, som andre Amtstuer have at indkassere. Der er nu den Vanskelighed ved vort Ændringsforslag, at det gaar ud fra, at disse Forretninger kunne henlægges til Frederiksborg uden videre, som om den nuværende Amtsforsvalter i Frederiksborg allerede havde samtykket i at modtage den ganske vist ikke ubetydelige Forsøgelse til Embedets Forretninger. Forslagsstillerne kunne gjerne tænke sig, at den høitærede Finansminister, selv om han gaar ind paa vort Forslag, vil have nogen Vanskelighed i Modstanden fra den høitærede Embedsmand, som for Liden bestyrer Frederiksborg Amtstue. Men derimod har man ment, at foraauidt den høitærede Finansminister vil gaa ind paa den af os foreslaede Ordning, der da kunde forhandles mellem vedkommende Embedsmand og Ministeren, og at, for saa vidt vedkommende Embedsmand gik ind paa de Betingelser, som Ændringsforslaget stiller, det da ikke var fornødent at søge Ændring deri. Hvis der derimod var Hindringer til Stede, som den høitærede Finansminister ikke kunde eller vilde bryde af Hensyn til den ældre Embedsmand — hvilket Hensyn man maatte agte — saa vil der kunne tilføies en Ændring til vort Forslag, som tilveiebragte en saadan Ordning, efter at der var opnaaet Embedsaledighed eller opnaaet Overenskomst med vedkommende Embedsmand, hvilket da vil forudsætte, at man ogsaa blev enig om de Betingelser, under hvilke Konstitutionen kunde fortsættes i Esrom, indtil en saadan Ordning kom til Stede. Hvad angaar den pekuniære Side af Sagen, har man tænkt sig, at for dette Embeds Vedkommende maatte den vedkommende Amtsfors-